Слова Жыцця на жнівень 2016 «Адзін у вас Настаўнік, а ўсе вы — браты» (Мц 23, 8)

Ужо на працягу больш чым 70 гадоў мы жывём Словам Жыцця. Картка з ім трапляе ў нашы рукі. Чытаем каментар, і вельмі хочам, каб засталося ў нас прапанаванае там заданне, нейкае слова з Пісання, часта слова Езуса.

Слова Жыцця — гэта не звычайная медытацыя, таму што ў ім прамаўляе да нас сам Езус, заахвочваючы нас да жыцця, заўсёды падводзячы да таго, каб мы любілі, каб рабілі нашае жыццё дарам. Гэта «вынаходніцтва» К'яры Любіч, якая такімі словамі казала пра ягоны пачатак: «Я адчувала голад праўды, і таму я вывучала філасофію. Больш за тое, як і многія маладыя людзі, я шукала праўду і думала, што знайду яе праз даследаванні. І тут нарадзілася адна з найбольшых ідэй першых дзён, самага пачатку руху, неадкладна перададзеная маім сяброўкам: «Навошта шукаць праўду, калі ўцелаўлёная праўда жыве ў Езусе, Богачалавеку? Калі нас прыцягвае праўда, пакінем усё і пойдзем за Ім». Так мы і зрабілі».

«Адзін у вас Настаўнік, а ўсе вы — браты»

К'яра і яе першыя спадарожніцы ўзялі ў рукі Евангелле і пачалі чытаць яго слова за словам. Яно падалося ім зусім новым: «Кожнае слова Езуса было променем асляпляльнага, сапраўды боскага святла! (...) Ягоныя словы з'яўляюцца ўнікальнымі, вечнымі (...) чароўнымі, напісанымі з Божай выразнасцю (...) яны з'яўляюцца Словамі Жыцця, словамі, прызначанымі для рэалізацыі ў жыцці, словамі ўніверсальнымі для любога месца і ў любы час. Выявілася, што яны, хоць і сказаныя ў мінулым, не проста помнік, але з'яўляюцца словамі, якія звернуты сёння да ўсіх нас і да кожнага чалавека ў кожным часе» 1 і на кожнай геаграфічнай шыраце.

«Адзін у вас Настаўнік, а ўсе вы — браты»

Але ці на самой справе Езус наш Настаўнік?

Вакол нас ёсць шмат магчымасцяў для жыцця, ёсць шмат мыслярооў, чые ідэі ілжывыя і заклікаюць нават да гвалту. Ёсць таксама тыя, чые ідэі справядлівыя і поўныя святла.

Але словы Езуса маюць глыбіню і здольнасць захапляць, чаго іншыя словы — нават філосафаў, палітыкаў ці паэтаў — не маюць. Яны з'яўляюцца «словамі жыцця», імі можна жыць; яны даюць таксама паўнату, бо перадаюць нам жыццё самога Бога.

Кожны месяц мы ўглядаемся ў адно з іх, і праз гэта Евангелле паступова пранікае ў нашу душу, перамяняе нас, прымушае нас пачаць думаць, як Езус, дазваляючы нам рэагаваць на самыя розныя сітуацыі. Езус становіцца нашым Настаўнікам.

«Адзін у вас Настаўнік, а ўсе вы — браты»

Часам мы можам чытаць гэтае слова разам. Жадаючы, каб сам Езус Уваскрослы, які жыве пасярод тых, хто сабраны ў Ягонае імя, патлумачыў нам яго, зрабіў яго актуальным, падказаў нам, як яго рэалізаваць у жыцці.

Але вялікая навіна Слова Жыцця палягае на тым, што мы можам падзяліцца досведам і ласкамі, якія выплываюць з яго рэалізацыі ў жыцці, так, як гэта апісана ў К'яры адносна таго, што адбывалася на пачатку руху і застаецца актуальным і надалей: «Мы адчувалі абавязак дзяліцца з іншымі тым, што спазнавалі, таксама і таму, што мы ўсведамлялі, што падараваны досвед служыць для ўзрастання нашага ўнутранага жыцця, а калі яго не падараваць, то душа паволі бяднее. Мы так інтэнсіўна жылі словам на працягу ўсяго дня і дзяліліся плёнамі гэтага жыцця не толькі паміж сабой, але і з людзьмі, якія далучаліся да першай суполкі. (...) Калі мы жылі словам, жыў ужо не я, не мы, але жыло слова ўва мне, слова ў суполцы. Гэта была хрысціянская рэвалюцыя з усімі вынікаючымі наступствамі».

Гэтак жа можа быць і сёння для нас.

А. Фабіа Чардзі ОМІ

- 1) Ch. Lubich, Klucz do jedności, Księgarnia św. Jacka, Katowice 1989, c. 100.
- 2) Там жа, с. 105.